

**Wykaz orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich  
zapadłych w sprawach mających znaczenie dla sądownictwa administracyjnego**

(styczeń – maj 2006 r.)

*W opracowaniu zamieszczono po tezach orzeczenia odesłania do strony internetowej Trybunału, prowadzący do tekstu wyroku w j. polskim.*

*Wydział Prawa Europejskiego Biura Orzecznictwa NSA informuje, że niektóre spośród zasygnalizowanych orzeczeń były lub będą przedmiotem opracowań komentarzowych Wydziału.*

**1. Wyrok Trybunału (Wielka Izba) z dnia 10 stycznia 2006 C-302/04 Ynos kft**

**[Ochrona środowiska]**

Słowa kluczowe:

Art. 234 TWE – Dyrektywa 93/13/EWG – Konsumenci – Klauzule abuzywne – Ustawodawstwo krajowe zgodne z dyrektywą po zawarciu przez państwo trzecie układu o stowarzyszeniu z WE i przed przystąpieniem tego państwa do UE – Brak właściwości ETS

Teza:

ETS jest właściwy do dokonywania wykładni dyrektywy jedynie w zakresie, w jakim dotyczy to jej stosowania w nowym państwie członkowskim od momentu przystąpienia tego państwa do UE. Ponieważ w niniejszej sprawie okoliczności faktyczne sporu przed sądem krajowym miały miejsce przed przystąpieniem Republiki Węgierskiej do UE, to ETS nie jest właściwy do dokonania wykładni dyrektywy.

Tekst w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-302/04>

**2. Wyrok Trybunału (Wielka Izba) z dnia 10 stycznia 2006 - C-344/04 International Air Transport Association, European Low Fares Airline Association**

**[Transport]**

Słowa kluczowe:

Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Art. 5, 6 i 7 – Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotu – Ważność – Wykładnia art. 234 TWE (pytania prejudycjalne)

Teza :

Art. 234 TWE (pytania prejudycjalne) nie ustanawia środka zaskarżenia dostępnego dla stron sporu przed sądem krajowym. Zakwestionowanie [przez stronę] ważności wspólnotowego

aktu prawnego przed sądem krajowym samo w sobie nie jest wystarczającym uzasadnieniem dla przedłożenia pytania prejudycjalnego ETS. Jeżeli sąd, którego orzeczenia podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, uzna, że zarzut nieważności podniesiony przez strony lub zbadany z urzędu jest zasadny – ciąży na nim obowiązek zawieszenia postępowania i zwrócenia się do ETS z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-344/04>

### **3. Wyrok Trybunału (Wielka Izba) z dnia 12 stycznia 2006 - C-354/03, C-355/03 i C-484/04 Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd i Bond House Systems Ltd**

#### **[Podatki]**

Słowa kluczowe:

Szósta dyrektywa VAT – Art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 1 – Odliczenie podatku naliczonego – Działalność gospodarcza – Podatnik działający w takim charakterze – Dostawa towarów – Transakcja będąca częścią łańcucha dostaw, w którym uczestniczył podmiot niewywiązujący się lub podmiot posługujący się przywłaszczonym numerem identyfikacji podatkowej VAT – Oszustwo typu „karuzeli podatkowej”

Teza:

Transakcje będące elementem łańcucha dostaw, które same nie są oszustwem w podatku VAT, stanowią dostawy towarów dokonane przez podatnika działającego w takim charakterze oraz są działalnością gospodarczą w rozumieniu szóstej dyrektywy VAT. Prawo podatnika dokonującego takich transakcji do odliczenia naliczonego podatku VAT nie może ucieść wskutek tego, że w łańcuchu dostaw inny podmiot dopuścił się oszustwa w podatku VAT, o czym podatnik nie wiedział i nie mógł wiedzieć.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-354/03>

### **4. Wyrok Trybunału (Wielka Izba) z 31 stycznia 2006 - C-503/03 Komisja przeciwko Hiszpanii**

#### **[Swobodny przepływ osób]**

Słowa kluczowe:

Swobodny przepływ osób – Dyrektywa 64/221/EWG – Obywatele państw trzecich będący małżonkami obywateli państwa członkowskiego – Prawo wjazdu i pobytu – Ograniczenia ze

względu na porządek publiczny – System informacyjny Schengen – Wpis do celów odmowy wjazdu

Tezy:

1. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem ETS powołanie się przez władze krajowe na klauzulę porządku publicznego w celu ograniczenia swobody przepływu osób jest dopuszczalne pod warunkiem że, oprócz zakłócenia porządku społecznego jakim jest każde naruszenie prawa, występuje rzeczywiste i dostatecznie poważne zagrożenie podstawowego interesu społeczeństwa.
2. Odmawiając prawa wjazdu na terytorium państw będących stronami układu w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Schengen) oraz odmawiając wydania wize w celu wjazdu na to terytorium obywatelom państwa trzeciego będącym małżonkami obywateli państwa członkowskiego z tego tylko względu, że zostali oni objęci wpisem dla celów odmowy wjazdu w ramach systemu informacji Schengen, bez dokonania oceny, czy obecność tych osób stanowi rzeczywiste, istniejące i dostatecznie poważne zagrożenie podstawowych interesów społeczeństwa, Hiszpania naruszyła dyrektywę 64/221/EWG.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-503/03>

## **5. Wyrok Trybunału z dnia 9 lutego 2006 r. – C-23/04 – C-25/04 – Sfakianakis**

**[Stosunki zewnętrzne / układy stowarzyszeniowe]**

Słowa kluczowe:

Układ stowarzyszeniowy EWG-Węgry – Obowiązek wzajemnej pomocy organów celnych – Retrospektywne pokrycie należności celnych w następstwie cofnięcia w kraju eksportu świadectw przewozowych importowanych towarów

Tezy:

1. Prawo do skutecznego środka odwoławczego przed sądem stanowi zasadę ogólną prawa wspólnotowego i element tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich. Układ stowarzyszeniowy jest integralną częścią wspólnotowego porządku prawnego. Właściwe organy państw członkowskich stosujące regulacje celne przewidziane w Układzie powinny zapewnić poszanowanie prawa do skutecznego sądowego środka odwoławczego.
2. Kompetencja w zakresie ustalania pochodzenia towarów przywozowych z Węgier przysługują zasadniczo organom węgierskim. Do nich należy wystawienie świadectw przewozowych EUR.1, potwierdzających węgierskie pochodzenie towarów wyprodukowanych na Węgrzech. Władze kraju importu muszą zaakceptować ważność tych świadectw.
3. Jedynie w sytuacjach przewidzianych w art. 32 ust. 6 Protokołu nr 4 do Układu, to jest w razie uzasadnionych wątpliwości i wobec braku odpowiedzi w ciągu 10 miesięcy od dnia złożenia wniosku o dokonanie weryfikacji, albo jeżeli odpowiedź nie zawiera wystarczających informacji, organy celne które wystąpiły o dokonanie dodatkowej

weryfikacji mogą odmówić zastosowania preferencyjnego traktowania. Poza tymi przypadkami Protokół nie przewiduje możliwości, by państwo jednostronnie cofnęło świadectwa wystawione przez organy celne innego państwa.

4. Ze względu na skuteczność zniesienia ceł przewidzianego w Układzie Europejskim ustanawiającym stowarzyszenie między Republiką Węgierską, z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, zawartego i zatwierdzonego na podstawie decyzji Rady i Komisji z dnia 13 grudnia 1993 r., niedopuszczalne jest, by organy celne kraju przywozu wydały decyzje administracyjne zobowiązujące do zapłaty cła powiększonego o podatki i kary pieniężne przed otrzymaniem informacji o ostatecznym rozstrzygnięciu w przedmiocie skarg na wyniki następczej weryfikacji, gdy decyzje władz kraju wywozu, które początkowo wystawiły świadectwa EUR.1 nie zostały cofnięte ani uchylone.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-23/04>

## **6. Wyrok Trybunału z dnia 21 lutego 2006 r. – C-419/02 Bupa Hospitals oraz Goldsborough Developments**

### **[Podatki]**

Słowa kluczowe:

Szósta dyrektywa VAT – Artykuł 10 ust. 2 – Obowiązek podatkowy w podatku VAT – Płatność zaliczkowa – Przedpłata na przyszłe dostawy produktów farmaceutycznych i protez

Tezy:

W zakresie art. 10 ust. 2 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., nie mieści się przedpłata, taka jak będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, dokonana w kwocie ryczałtowej na towary wskazane w sposób ogólny w wykazie, który może zostać w każdej chwili zmieniony za porozumieniem nabywcy i sprzedawcy, z którego nabywca może ewentualnie wybrać towary, na podstawie umowy, którą może on w każdej chwili rozwiązać, odzyskując w całości niewykorzystaną przedpłatę.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-419/02>

## 7. Wyrok Trybunału (Wielka Izba) z dnia 21 lutego 2006 r. – C-255/02 oraz C-223/02 Halifax i inni oraz University of Huddersfield Higher Education Corporation

### [Podatki]

Słowa kluczowe:

Szósta dyrektywa VAT – Art. 2 pkt 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 – Działalność gospodarcza – Dostawa towarów – Świadczenie usług – Czynność stanowiąca nadużycie – Transakcje dokonywane wyłącznie w celu uzyskania korzyści podatkowej

Tezy:

1. Ciążący na organach administracji podatkowej obowiązek przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w celu określenia zamiaru podatnika byłby sprzeczny z celami wspólnego systemu podatku VAT, którymi są: zagwarantowanie pewności prawa i ułatwienie dokonywania czynności związanych ze stosowaniem przepisów o podatku VAT poprzez uwzględnienie, co do zasady, obiektywnego charakteru danej transakcji.
2. Kwestia, czy dana transakcja była dokonana wyłącznie w celu uzyskania korzyści podatkowej jest bez znaczenia dla stwierdzenia, czy stanowi ona dostawę towarów lub świadczenie usług oraz działalność gospodarczą.
3. Jeśli podatnik ma wybór między dwiema transakcjami, szósta dyrektywa VAT nie nakazuje mu wyboru transakcji, dla której przewidziany jest wyższy wymiar podatku VAT. Przeciwnie, podatnik ma prawo dokonać wyboru formy swojej działalności tak, aby ograniczyć swoje zobowiązania podatkowe.
4. Nie można powoływać się na normy prawa wspólnotowego w celach nieuczciwych lub stanowiących nadużycie. Szósta dyrektywa VAT sprzeciwia się przyznaniu podatnikowi prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT w sytuacji, gdy dokonanie transakcji, których ma dotyczyć odliczenie, stanowi nadużycie. Z nadużyciem mamy do czynienia wówczas, gdy:
  - dokonanie transakcji prowadzi do uzyskania korzyści podatkowej, choć jest to sprzeczne z celem formalnie stosowanych przepisów szóstej dyrektywy VAT i przepisów krajowych stanowiących jej transpozycję,
  - i jednocześnie całość elementów obiektywnych wskazuje, że głównym (*essential; essentiel*) celem transakcji jest uzyskanie korzyści podatkowej.
5. Ustalenie, że dokonanie transakcji stanowiło nadużycie, nie powinno prowadzić do stosowania sankcji, co wymagałoby istnienia jasnej i jednoznacznej podstawy prawnej, lecz powinno rodzić obowiązek zwrotu korzyści podatkowej (*obligation to repay; obligation de remboursement*), jako prosta konsekwencja ww. ustalenia, na skutek którego odliczenia stają się nienależne.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-255/02>

## **8. Wyrok Trybunału z dnia 9 marca 2006 r. – C-293/04 Beemsterboer Coldstore Services**

### **[Unia celna]**

Słowa kluczowe:

Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych lub wywozowych – Art. 220 ust. 2 lit. b rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 – Zastosowanie *ratione temporis* – System współpracy administracyjnej z udziałem organów państwa trzeciego – Pojęcie nieprawidłowego świadectwa – Ciężar dowodu

Tezy:

1. Wspólnotowe przepisy materialnoprawne mogą wyjątkowo regulować okoliczności zaistniałe przed ich wejściem w życie w zakresie, w jakim w świetle ich brzmienia, celu lub struktury jest oczywiste, że powinien im zostać nadany taki skutek.
2. W zakresie, w jakim w następstwie przeprowadzenia dodatkowej weryfikacji po zwolnieniu towarów nie może zostać potwierdzone wskazane w świadectwie EUR.1 pochodzenie towarów, świadectwo to musi zostać uznane za świadectwo nieprawidłowe w rozumieniu art. 220 ust. 2 lit. b kodeksu celnego w brzmieniu nadanym rozporządzeniem nr 2700/2000.
3. Zgodnie ze zwyczajowymi zasadami rozłożenia ciężaru dowodu do organów celnych, które powołują się na art. 220 ust. 2 lit. b akapit pierwszy *in principio* kodeksu celnego w celu przystąpienia do retrospektywnego pokrycia długu celnego, należy przedstawić dowód, że wystawienie nieprawidłowych świadectw nastąpiło na skutek niewłaściwego przedstawienia faktów przez eksportera. Jednakże jeżeli w następstwie zaniedbania, za które odpowiedzialność ponosi wyłącznie eksporter, organy celne nie mogą przedstawić niezbędnych dowodów, na podmiocie zobowiązanym do uiszczenia należności celnych ciąży obowiązek wykazania, że świadectwo EUR.1 zostało wydane przez organy celne państwa trzeciego na podstawie właściwie przedstawionych faktów.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-293/04>

## **9. Wyrok Trybunału z dnia 9 marca 2006 r. – C-421/04 Matratzen Concord AG / Hukla Germany SA**

### **[Swobodny przepływ towarów / Znaki towarowe]**

Słowa kluczowe:

Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 3 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy 89/104/EWG – Podstawy odmowy rejestracji – Artykuły 28 i 30 WE – Swobodny przepływ towarów – Środek o skutku równoważnym – Względy uzasadniające – Ochrona własności przemysłowej i handlowej – Słowny krajowy znak towarowy zarejestrowany w Państwie Członkowskim – Znak towarowy składający się z wyrazu zapożyczonego z języka innego Państwa Członkowskiego, w którym pozbawiony jest on charakteru odróżniającego lub jest opisowy w odniesieniu do towarów, dla których został zarejestrowany znak towarowy

Teza:

Artykuł 3 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych nie stoi na przeszkodzie rejestracji w Państwie Członkowskim w charakterze krajowego znaku towarowego wyrazu zapożyczonego z języka innego Państwa Członkowskiego, w którym pozbawiony jest on charakteru odróżniającego lub jest opisowy w odniesieniu do towarów lub usług, dla których wniesiono o rejestrację, chyba że zainteresowani odbiorcy w Państwie Członkowskim, w którym wniesiono o rejestrację, byliby w stanie odczytać znaczenie tego słowa.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-421/04>

## **10. Wyrok Trybunału z dnia 16 marca 2006 r. – C-234/04 Kapferer**

### **[Obszar Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości]**

Słowa kluczowe:

Jurysdykcja w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Wykładnia art. 15 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów zawartych pomiędzy konsumentami – Przyrzeczenie nagrody – Reklama wprowadzająca w błąd – Orzeczenie sądowe rozstrzygające o jurysdykcji – Powaga rzeczy osądzonej – Wznowienie postępowania przed sądem odwoławczym – Pewność prawa – Pierwszeństwo prawa wspólnotowego – Artykuł 10 TWE

Tezy:

1. Zasada współpracy wyrażona w art. 10 TWE nie zobowiązuje sądu krajowego do pominięcia krajowych przepisów proceduralnych w celu ponownego zbadania i uchylenia prawomocnego orzeczenia sądowego, jeżeli okaże się, że narusza ono prawo wspólnotowe.
2. Ustanawiając zasady proceduralne dotyczące środków prawnych służących ochronie praw podmiotowych wywodzących się bezpośrednio z prawa wspólnotowego, państwa członkowskie powinny zagwarantować, że zasady te nie będą mniej korzystne od zasad dotyczących podobnych środków w prawie krajowym (zasada równoważności) oraz że zasady te nie uczynią wykonywania prawa przyznanego przez prawo wspólnotowe praktycznie niemożliwym (zasada skuteczności).

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-234/04>

## **11. Wyrok Trybunału z dnia 23 marca 2006 r. – C-210/04 FCE Bank**

### **[Podatki]**

Słowa kluczowe:

Szósta dyrektywa VAT – Artykuł 2 i art. 9 – Stały zakład – Spółka będąca nierezydentem – Stosunek prawny – Porozumienie co do podziału kosztów – Konwencja OECD w sprawie podwójnego opodatkowania – Pojęcie „podatnika” – Odpłatne świadczenie usług – Praktyka administracyjna

Teza:

Wykładni art. 2 pkt 1 oraz art. 9 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy dokonywać w ten sposób, że stały zakład mający siedzibę w innym Państwie Członkowskim, niebędący pod względem prawnym podmiotem odrębnym od spółki, do której należy, na rzecz którego spółka świadczy usługi, nie może być uznany za podatnika ze względu na obciążenie go kosztami z tytułu świadczenia tych usług.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-210/04>

## **12. Wyrok Trybunału z dnia 30 marca 2006 r. – C-451/03 Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti**

### **[Konkurencja]**

Słowa kluczowe:

Swoboda przedsiębiorczości – Swobodne świadczenie usług – Reguły konkurencji odnoszące się do przedsiębiorstw – Pomoc państwa – Centra obsługi podatkowej – Prowadzenie niektórych rodzajów działalności polegających na doradztwie i obsłudze podatkowej – Wyłączne prawo – Wynagrodzenie za prowadzenie tej działalności

Tezy:

1. Artykuły 43 WE [swoboda przedsiębiorczości] i 49 WE [swobodne świadczenie usług] należy interpretować w ten sposób, że stoją one w sprzeczności z przepisami krajowymi (...), które zastrzegają centrom obsługi podatkowej wyłączne prawo do prowadzenia niektórych rodzajów działalności polegających na doradztwie i obsłudze podatkowej.

2. Ustawodawcza włoski, zastrzegając dla centrów obsługi podatkowej prawo do prowadzenia działalności polegającej na doradztwie i obsłudze podatkowej, uniemożliwił dostęp do rynku tych usług podmiotom gospodarczym mającym siedzibę w innych Państwach Członkowskich.

3. Ustawodawcza włoski, ograniczając krąg podmiotów mających możliwość zakładania centrów obsługi podatkowej do kilku ich rodzajów spełniających restrykcyjne przesłanki oraz mających siedzibę we Włoszech mógł utrudnić / uniemożliwić podmiotom gospodarczym z innych Państw Członkowskich realizowanie swobody przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług doradztwa i obsługi podatkowej.

Takie ograniczenie nie jest uzasadnione interesem ogólnym związanym z ochroną odbiorców usług doradztwa i obsługi podatkowej przed szkodą, jaką mogliby ponieść ze względu na świadczenie usług przez osoby nieposiadające wymaganych kwalifikacji zawodowych lub moralnych.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-451/03>

### **13. Wyrok Trybunału z dnia 6 kwietnia 2006 r. – C-245/04 EMAG Handel Eder**

#### **[Podatki]**

Słowa kluczowe:

Odesłanie prejudycjalne – Szósta dyrektywa VAT – Artykuły 8 ust. 1 lit. a) i b), 28b ust.1 lit. a) akapit pierwszy, 28c część A ust.1 oraz 28d część A lit. a) akapit pierwszy – Wewnątrzwspólnotowa wysyłka lub transport towarów – Dostawy – Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów – Transakcje łańcuchowe – Miejsce czynności

Tezy:

1. „Jeżeli następują po sobie dwie dostawy tego samego towaru za wynagrodzeniem pomiędzy podatnikami i dochodzi również do pojedynczej wysyłki tego towaru pomiędzy państwami członkowskimi, transport ten może zostać przyporządkowany jedynie jednej z dostaw, która jako jedyna będzie zwolniona z podatku VAT zgodnie z artykułem 28c (A) (a) VI Dyrektywy VAT.

Interpretacja ta nie jest zależna od tego, który z podmiotów – pierwszy sprzedawca, pośrednik nabywający towary lub drugi podmiot nabywający towary – ma prawo do dysponowania towarami w trakcie ich transportu”.\*

2. Zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy 77/388 zmienionej przez dyrektywę 95/7, za określone uznaje się jedynie miejsce dostawy skutkującej wysyłką lub transportem wewnątrzwspólnotowym towarów. Miejszem tym jest Państwo Członkowskie, w którym ta wysyłka lub transport zostały rozpoczęte. Miejsce innej dostawy ustala się zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy. Za miejsce to uznaje się Państwo Członkowskie rozpoczęcia albo Państwo Członkowskie zakończenia tej wysyłki lub transportu, w zależności od tego, czy dostawa ta jest pierwszą czy drugą z dwóch następujących po sobie dostaw.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-245/04>

### **14. Wyrok Trybunału z dnia 27 kwietnia 2006 r. – C-423/04 Richards**

#### **[Polityka społeczna]**

Słowa kluczowe:

Równość traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego – Dyrektywa 79/7/EWG w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego – Odmowa przyznania emerytury transseksualistom w wieku 60 lat, który poddał się operacji zmiany płci męskiej na płęć żeńską

---

\* Teza 1 cyt. za: Przegląd Podatkowy 5 (181) Maj 2006, s. 58. Teza 1 sentencji wyroku Trybunału w polskiej wersji językowej nie odpowiada treści sentencji w innych wersjach językowych orzeczenia (np. w wersji angielskiej i niemieckiej). Ponadto polska wersja w tym zakresie nie jest spójna z pkt 45 wyroku, w którym Trybunał sformułował twierdzenie, będące podstawą sentencji.

Tezy:

1. Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/9/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi odmawiającemu emerytury osobie, która zmieniła – zgodnie z warunkami określonymi przez prawo krajowe – płeć męską na płeć żeńską z uwagi na to, że osoba ta nie ukończyła 65 roku życia, podczas gdy ta sama osoba miałaby prawo do emerytury w wieku 60 lat, gdyby była uznana za kobietę w świetle prawa krajowego.

2. Prawo wspólnotowe nie narusza właściwości państw członkowskich w zakresie organizacji systemów zabezpieczenia społecznego, zaś w przypadku braku harmonizacji na poziomie wspólnotowym do prawodawcy krajowego należy przyjęcie odpowiednich regulacji. Jednakże przy korzystaniu z tej kompetencji państwa członkowskie muszą przestrzegać prawa wspólnotowego.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-423/04>

## **15. Wyrok Trybunału z dnia 4 maja 2006 r. – C-508/03 – Komisja Wspólnot Europejskich / Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**

### **[Ochrona środowiska]**

Słowa kluczowe:

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dopuszczalność – Przedmiot sporu – Jurysdykcja sądów krajowych – Bezprzedmiotowość skargi – Pewność prawa i uzasadnione oczekiwania wykonawcy – Dyrektywa 85/337/EWG – Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne – Przedsięwzięcie „White City” – Przedsięwzięcie „Crystal Palace” – Przedsięwzięcia wchodzące w zakres załącznika II do dyrektywy 85/337 – Obowiązek poddania ocenie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko – Ciężar dowodu – Transpozycja dyrektywy 85/337 do prawa krajowego – Zezwolenie udzielone w wieloetapowym postępowaniu

Teza:

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy prawa wspólnotowego, dokonując niewłaściwej transpozycji do prawa krajowego przepisów art. 2 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. poprzez przyjęcie uregulowania krajowego, zgodnie z którym w odniesieniu do zatwierdzenia projektu budowlanego z późniejszym zatwierdzeniem kwestii zastrzeżonych ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może zostać dokonana wyłącznie na wstępnym etapie jego udzielania, nie zaś na późniejszym etapie zatwierdzania kwestii zastrzeżonych.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-508/03>

## **16. Wyrok Trybunału z dnia 4 maja 2006 r. – C-290/03 Barker**

### **[Ochrona środowiska]**

Słowa kluczowe:

Dyrektywa 85/337/EWG – Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne – Przedsięwzięcie „Crystal Palace” – Przedsięwzięcia wchodzące w zakres załącznika II do dyrektywy 85/337 – Zezwolenie udzielone w wieloetapowym postępowaniu

Teza:

1. Zakwalifikowanie danej decyzji jako „zezwolenie na inwestycję” w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne powinno być dokonane na podstawie prawa krajowego w zgodzie z prawem wspólnotowym.

2. Artykuł 2 ust. 1 oraz artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 85/337 należy interpretować w ten sposób, że nakładają one obowiązek przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli w przypadku wieloetapowego postępowania w sprawie wydania zezwolenia, w trakcie etapu drugiego okazuje się, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na środowisko, w szczególności z powodu jego charakteru, rozmiaru lub lokalizacji.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-290/03>

## **17. Wyrok Trybunału z dnia 11 maja 2006 r. – C-340/04 Carbotermo SpA, Consorcio Alisei / Comune di Busto Arsizio, AGESP SpA**

### **[Prawo przedsiębiorstw / zamówienia publiczne]**

Słowa kluczowe:

Dyrektywa 93/96/EWG – Zamówienia publiczne na dostawy – Udzielenie zamówienia bez przetargu – Udzielenie zamówienia na rzecz przedsiębiorstwa, którego instytucja zamawiająca jest akcjonariuszem

Tezy:

1. Dyrektywa Rady 93/96/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy stoi na przeszkodzie udzieleniu zamówienia w sposób bezpośredni na dostawy i usługi, którego przeważającą wartość stanowią dostawy, spółce akcyjnej, której zarząd posiada szerokie kompetencje do prowadzenia spraw spółki i może

wykonywać je w sposób samodzielny, i której kapitał zakładowy jest aktualnie objęty w całości przez inną spółkę akcyjną, której większościowym akcjonariuszem jest z kolei instytucja zamawiająca.

2. Przy ocenie, czy przedsiębiorstwo wykonywało swoją działalność w przeważającym zakresie na rzecz kontrolującej go jednostki samorządu terytorialnego, dla celów określenia, czy dyrektywa 93/96 znajdzie zastosowanie, należy uwzględnić wszelką działalność wykonywaną przez to przedsiębiorstwo na podstawie zamówienia udzielonego mu przez instytucję zamawiającą, niezależnie od tego, kto płaci wynagrodzenie za wykonywanie tej działalności – sama instytucja zamawiająca, czy też beneficjenci świadczonych usług – oraz bez względu na obszar, na którym działalność ta jest wykonywana.

Tekst wyroku w j. polskim dostępny:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl&Submit=rechercher&numaff=C-340/04>

*Opracowanie: Przemysław Florjanowicz-Błachut  
Asystent Specjalista ds. pr. europejskiego  
Wydział Prawa Europejskiego  
Biuro Orzecznictwa NSA*